

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 58269-12-23 פרץ נ' דרוקר

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יאיר חסדיאל

התובע

קובי פרץ
ע"י ב"כ עוה"ד שי אליאס וענבר בר

נגד

הנתבע

רביב דרוקר
ע"י ב"כ עוה"ד דורון קול ויסמין פפרמן

פסק דין

1

2

סוג התביעה, הסעד המבוקש בה ועילתה:

3

1. תביעה כספית-נזיקית בסך כולל של 200,000 ₪. פיצוי בסך של 100,000 ₪ נדרש בה מכוח

4

הוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 [להלן: "החוק"], ופיצוי בסך של 100,000 ₪

5

נוספים נדרש בה מכוח הוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש] [להלן: "פקודת הנזיקין"].

6

7

בין המצרים ובין הקטבים:

8

2. התובע הוא מן הזמרים הידועים והמצליחים בישראל. הנתבע הוא פרשן ועיתונאי ידוע.

9

בתקופה הרלוונטית לתביעה עשה התובע שימוש ברשת החברתית Instagram על מנת

10

לבטא ברבים את השקפותיו האידאולוגיות ולפרסם דברי ביקורת פוליטיים וחברתיים.

11

הנתבע שימש בימים ההם כמגיש התכנית "אזור בחירה" ששודרה בשידורי רשת – ערוץ 13.

12

13

3. ביום 25.7.23, לשלושת הימים שלפני תענית תשעה באב, וכתגובה על סרטון שהועלה

14

לרשתות החברתיות ותיעד כיצד במהלך הפגנה כנגד מדיניות הממשלה ניפץ אחד המפגינים

15

שמשה אחורית של רכב בו היו אישה ושלושת ילדיה, פרסם התובע כך: "התאפקתי לא

16

לרשום ולא להגיב על מה שראיתי עכשיו אבל עד לילדים, מבוגרים ונשים. עלובים שכמותכם

17

אתם חכמים על נשים וילדים חתיכת נמושות פחדנים רק אפסים כמוכם מסוגלים לעשות דבר

18

כזה אתם ה ב ו ש ה הכי גדול שיש לנו במדינה צריך להוקיע אתכם ולהקיא עליכם חבורת

19

הזבל שכמותכם אתם האויב מבית הכי גדול שיש לנו לא פחות מהמחבלים ואולי אף יותר

20

... "ערב רב" עליכם זה נאמר עוקרי ועוכרי ישראל נמאסתם ואתם קרובים מאוד ליפול לתהום

21

הכי גדול שאין דרך חזרה מימנו... מושחתים נמאסתם".

22

23

4. עוד באותו היום מחק הנתבע את התגובה האמורה ופרסם זאת: "כתבתי מילים כואבות

24

בלהט הרגע מתוך דאגה של אבא לסיטואציה האיומה לקול זעקות השבר והפחד של הילדים.

25

גם אני כמו כל עם ישראל בתקופה האחרונה ניזון מסרטוני הזוועה שרצים ברשת, אין מדובר

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 58269-12-23 פרץ נ' דרוקר

תיק חיצוני:

- 1 בציבור שלם ועל זה אני מצר. ואת הקיצון שראיתי אתמול אני מתעב ובז להם. ערב תשעה
2 באב, אני צם ומתפלל לאחדות בעם ישראל ומאחל רק לאהבת חינוס.
3
4 5. בהעריב אותו יום, הקדיש הנתבע את מונוולוג הפתיחה של תכניתו להתנהלותו של התובע
5 כאשר הישיר עיניו אל המצלמה, על רקע תמונות של התובע והכותרת "סורי, בלהט הרגע"
6 ונשא את הדברים הבאים [להלן: "המונוולוג"]:
7 "הזמר קובי פרץ לא היה יכול יותר להתאפק. כמה מפגינים חסמו אתמול רכב ובו אישה
8 ושלוש ילדיה. היא מאוד נסערת, ומתחילה לנסוע למרות המפגינים. אחד מהם, אולי מכעס
9 על האפשרות שתדרוס מישהו, מנפץ את שמשת המכונית שלה. האישה והילדים, בצדק גמור,
10 נסערים. פרץ עוד יותר נסער. המפגינים שהוכו, נדרסו, שברו עצמות, הטיס הצפונבון שנלחם
11 על עינו, עצורי השווא, החקיקה הדורסנית – כל זה לא הזיזו לו. הסצנה הזאת הביאה אותו
12 לכתוב את הדברים הבאים: "עלובים", "חכמים על נשים וילדים", "נמושות", "פחדנים",
13 "אפסים", "הבושה הכי גדולה שיש לנו במדינה", "צריך להוקיע אתכם ולהקיא עליכם",
14 "חבורת הזבל שכמותכם", "אתם האויב מבית הכי גדול שיש לנו", "לא פחות מהמחבלים,
15 אולי אף יותר". מאוחר יותר מחק וטען שזה היה בלהט הרגע והטיף כמובן לאהבת חינוס.
16 תשנה באב – you know.
17 אז רק רציתי להגיד שאני ממליץ להחרים את כל הופעותיו של קובי פרץ, לקרוא לכל מקום
18 עבודה לא להזמין אותו לשום מקום, עברייני מורשע ומעלים מיסים שכמותו, נמושה, פחדן
19 ואפס".
20 וכבר אני רוצה להתנצל שאמרתי את זה, זה היה בלהט הרגע. אח שלנו אתה קובי. אוהבים
21 אותך. ואני מאחל לך שתקבל עכשיו את כל האהבה שהורעפה לא מזמן על מירי מסיקה".
22
23 6. שני קטבים לדיון. בקוטב המשפטי האחד – טענת התובע כי דברי הנתבע שזכו לתפוצה
24 ציבורית רחבה ביותר הם בגדר דברי לשון הרע חמורים כנגד התובע שנועדו לפגוע בשמו
25 הטוב ובמשלח ידו, להסית את הציבור שלא להגיע להופעותיו של התובע ולהטיל עליו חרם,
26 ואף נגרמו לו כתוצאה מכך נזקים ממוניים ובלתי ממוניים שראויים לפיצוי על פי החוק או
27 פקודת הנזיקין. בקוטב המשפט הנגדי – טענת הנתבע כי דבריו כלל אינם עולים לגדר לשון
28 הרע משום שהם בגדר ביקורת סאטירית, ולחלופין הם חוסים תחת הגנות "אמת בפרסום"
29 לפי סעיף 14 לחוק, והגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק.
30

ההכרעה:

- 31
32 7. דין התביעה להידחות ודין הנימוקים לכך להתמצות, כמצוות סעיף 129(ב) לתקנות סדר
33 הדין האזרחי, תשע"ט-2018 [להלן: "התקנות"] ומשלא מצאתי בפתרון הסכסוך חידוש
34 משמעותי או חשיבות מיוחדת המתירים מתן הנמקה מפורטת יתר על המידה.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 58269-12-23 פרץ נ' דרוקר

תיק חיצוני:

תמצית הנימוקים:

8. בפסק דינו של בית המשפט העליון בפרשת הרציקוביץ [ראו ע"א 4534-02 רשת שוקן בע"מ

נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558 (2004)], עמד בית המשפט על המבחנים, האיזונים והשיקולים

המצוטטים להלן:

א. "בעת ניתוח פרסום יש לעמוד, כשלב ראשון, על מובנו של הביטוי; על המשמעות

הטמונה בו. יש לשלוף מתוך הביטוי את פרשנותו הסבירה ולברר אם מדובר בביטוי

הגורם להשפלת אדם פלוני בעיני האדם הסביר. כאשר מדובר בביטוי ציורי, סאטירי או

פרודי, משימה זו מורכבת. מטבע הדברים, ביטויים אלה נעזרים בלשון ציורית,

במוטיבים, בהגזמה ובעיוות המציאות עד כדי גיחוך. פירוש מילולי של הביטוי יוביל

למסקנות מוטעות, כיוון שהוא מפשיט מן הביטוי את אופיו המטפורי..." "לכן יש לייחס

לביטוי את המשמעות הסבירה של המילים לפי הקשרן תוך התחשבות באופייה של

הסוגה ובהתאם לתפיסות מקובלות של האדם הסביר. עם זאת כאשר בית-המשפט נתקל

בקושי פרשני, עליו להעדיף את הפרשנות שלפיה הביטוי איננו לשון הרע".

ב. "בית-המשפט נוהג זהירות יתרה מפני הכתבת סטנדרטים של טעם טוב לאמצעי

התקשורת המביעים דעה על הא ועל דא, לעתים אף בדרך של לעג וסאטירה"

ג. "מבחינה פרשנית המשקל של חופש הביטוי מתחזק כאשר עסקין בביטוי כגון ביקורת,

סאטירה, פרודיה, טור דעות, שמטרתו בעיקר לעורר ויכוח ציבורי, אך הוא חף מיומדה

להציג אמת עובדתית. כאשר מדובר בהבעת דעה מסוג זה, הגבלת חופש הביטוי פוגעת

בצורה קשה בקיומו של "שוק רעיונות" חופשי, בצורך להגשמה עצמית ובלב לבו של

השיח הדמוקרטי. סאטירה, לשם הדוגמה, בהיותה צורת ביטוי בוטה ועוקצנית, נועדה

לעורר פרובוקציה, להתריס ולעתים אף להתסיס על-מנת ליצור דיון ציבורי".

ד. "בצד המשקל שניתן לחופש הביטוי בעת עריכת האיזון הראוי בעניין "הבעת דעה מהסוג

הטהור", יש לזכור כי גם ביטוי כזה עלול לפגוע בכבודו של אדם ולבזותו. אין לאפשר

כל השתלחות פוגענית ולו מכיוון שהיא חוסה תחת הסוגה של פרודיה או סאטירה".

9. בפרשת הרציקוביץ נידונה כתבה שפורסמה במוסף הספורט של עיתון "העיר" תחת

הכתורות "העכבר הוא עירום", ו"איכסה לוני", והייתה רצופה תיאורים של המשיב בערעור

כ"חיית ביבים שעירה, לורד אנגלי שטוף זימה (או חברו)" ודימויים "של חיה שזנבה מתעקל

ועורה נעשה שעיר, ועוד מפריש הוא מיצי גוף למיניהם". כל זאת, על פי ממצאי בית המשפט

המחוזי באותה פרשה, כחלק מ"מסע נקם" מתוכנן ומבוצע היטב" על כך שהמשיב בערעור

צוטט בכלי תקשורת אחר כמי ששיווה את אותם "אנשי תקשורת יוצאים כמו עכברים

ומציפים רעל ושטנה לכל עבר" [ראו ת"א 2546-99 הרציקוביץ נ' רשת שוקן בע"מ (2002)].

10. חרף האמור מצא בית המשפט העליון כי בחינת הקשר הדברים מוציאה אותם מחוץ לאותו

"גבול דק מדק" של לשון הרע, משום ש"מקובל עליו כי מוטיב העכבר נועד לשמש כאמצעי

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 58269-12-23 פרץ נ' דרוקר

תיק חיצוני:

- 1 אמנותי הבא להדגים כיצד הרציקוביץ' הפך (או למעשה תמיד היה) למה שהוא יצא נגדו"
2 [כב' הנשיא ברק], ומשום ש"אף כי המשיב איננו נבחר ציבור, הרי ניתן לומר עליו כי הוא
3 העמיד עצמו בעין הציבור. בוודאי כך ככל שמדובר בעניין הספציפי הנדון כאן. המשיב דימה
4 בהערה חריפה בפני עצמה את אנשי התקשורת לעכברים מפיצי רעל. אמירה זו הקימה עליו
5 את הכתב ואת הממונים עליו כפי שעולה בבירור מן הכתבה. הרושם הוא כי הם ביקשו
6 "להשיב לו כגמולו", ולא בכדי נקטו אותו דימוי עצמו שהוא בחר בתארו אותם. למותר לציין
7 כי הדברים שאמרו המערערים על המשיב, ואשר כוונו אליו באופן ספציפי, אינם שוקלים
8 כנגד הדברים שאמר הוא ביחס לציבור שאליו הם משתייכים. זאת ועוד, גם העובדה כי
9 דבריהם נאמרו בתגובה ובהתייחס לדבריו שלו אין די בה כדי להקים להם חסיונות מפני
10 תביעת לשון הרע. אולם יהיה נכון לומר, וגם בעניין זה מצטרף אני לדבריו של חברי הנשיא,
11 כי לא ניתן לנתק את האמור בכתבה – על כל הדימויים הקשים הכלולים בה – מן ההקשר
12 הכולל ומן הסוגה שמדובר בה. עסקינן בפולמוס חריף, אך בנסיבות המקרה נראה לי כי הוא
13 חוסה בצלו של חופש הבעת הדעה" [כב' השופט ריבלין].
14
15 11. ניסיונות התרגום בין שתי השפות, בין שפת האמנות הסאטירית – ציורית, משחקית,
16 פתוחה, לבין שפת האומנות המשפטית – קונקרטית, סגורה, וודאית, דומים לניסיון לתרגם
17 מחרדית לעברית לגבי תהה המשורר מ' אופיר כך – "ואיך מתרגמים כתם נטיפת דג מלוח
18 על חידושי רבי עקיבא איגר בסעודת שבת? אולי כתם נטיפת דג מלוח על חידושי רבי עקיבא
19 איגר בסעודת שבת?", "ואיך לתרגם את הכתוב בכל הדפים הפנימיים שחלחל אליהם הכתם
20 להכתימם?" [מתוך "ותישאני רוח", הוצאת ירון גולן, 1998].
21
22 12. על כן בטור שפרסם העיתונאי אדם ברוך בעיתון מעריב ביום 12.3.04 תחת הכותרת
23 "הרציקוביץ', "העיר", העליון (סאטירה)" נראו "תקשורת", א' ברוך, אנתולוגיה 1972-2008,
24 עורכים ש' אביעד, ר' צרור, מ' שוב, הוצאת כנרת, זמורה-ביתן, דביר 2010], הוא הקשה: "מי
25 מסוגל להבחין בדק מן הדק?", והעלה חשש לכך ש"העליון לכאורה תומך בחופש הביטוי
26 והסאטירה אבל בפועל תולה חרב מעל לראשם של עורכים ויוצרים העוסקים בסאטירה. חרב
27 ששמה "דק מן הדק".
28
29 13. בפועל התגלה פסק דין הרציקוביץ' במרוץ השנים כדק המחזיק את העבה. הוא משמש עד
30 היום ככלי GPS יעיל לצורך מיקום המקרה הנדון ביחס לגבולות שסומנו שם, ואלה
31 רחוקים בדרך כלל מטווח לשונם של רוב יוצרי הסאטירה ועורכיה. גם אם בעידן הזה, שבו
32 ידם של כותבים קלה על הדק הפרסום וידם של תובעים קלה על הדק התביעה, אין די
33 במרקחת הסמי-קזואיסטית של פרשת הרציקוביץ' על מנת להפיג לחלוטין את חששם של
34 יוצרי תוכן סאטירי מתביעות דיבה, עדיין רב פועלו של פסק הדין ביצירת רצועת בטחון
35 פסיקתית אפקטיבית בין שוט החוק לבין חופש הביטוי הסאטירי.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 58269-12-23 פרץ נ' דרוקר

תיק חיצוני:

14. איכון בעזרת אותו כלי GPS ממקם את הפרסום בתוך אותה רצועת ביטחון אמורה. המונולוג ביחס לתובע ביקש להעביר ביקורת סאטירית על התנהלותו הציבורית של התובע תוך שימוש באמצעים של היפוך, חיקוי, ו-mirroring. אותם אמצעים שהמפרסמים בפרשת הרציקוביץ עשו בהם שימוש מוקצן בהרבה, והאדם הסביר אינו מפרשם כפשוטם.
15. המסגרת בה הושם המונולוג נועלת את תפיסת תכליתו הסאטירית באוזני הצופה הסביר. חלקו הראשון, המסגור העובדתי שמסתיים במילים "והטיף לאהבת חינוס", הוא החלק הארוך והמפורט ביותר בו, והוא מניח בפני הצופה את הקשר הדברים בין פרסומי התובע לבין מה שיבוא לאחר מכן. חלקו השלישי של המונולוג, המסגור הפארודי המתחיל במילים "וכבר אני רוצה להתנצל", הוא ה"פאנצ'-ליין" המניח בפני הצופה באופן ברור את היעד הסאטירי – דעתו הביקורתית של הנתבע לפיה פטר עצמו התובע מאחריות ליוצא מפיו.
16. לשם כך אפנה גם לסימון הברור העולה מהקריאה "אח שלנו אתה קובי, אוהבים אותך", שנכללה בחלקו השלישי של המונולוג. דומני שאפילו התובע בעצמו הנתלה בכך שהמונולוג נכלל במסגרתו של "שידור חדשותי בעל מאפייני סמכות ואמינות ציבורית", לא יראה בהכרזה זו כהצהרת אהבה רצינית, אלא כביטוי פארודי, הניצב כנגד אותה "אהבת חינוס".
17. במרחב מהודק זה ברורה משמעותו הסאטירית של החלק השני של המונולוג במסגרתו השתמש הנתבע כלפי התובע בחלק מאותם ביטויים בהם השתמש התובע בעצמו, "נמושה, פחדן ואפס", תוך וויתור על שימוש בביטויים נפוצים יותר בהם השתמש התובע כגון "איב מבית", "לא פחות מהמחבלים ואולי אף יותר", "ערב רב", "עוקרי ועוכרי ישראל", ואזיקרא להחרים את הופעותיו של התובע, ו"לכל מקום עבודה לא להזמין אותו לשום מקום" וזאת בהקשר של היפוך קריאותיו של התובע בפרסום הראשון שלו – "להוקיע ולהקיא עליכם" [וראו פרשנותו של התובע "צריך גם לגרש אותו מהארץ" בעמ' 7 לתמליל חקירתו הנגדית].
18. ביחס לביטויים "עברייך מורשע ומעלים מיסים" – הרי שבגינם עומדת לנתבע הגנת אמת בפרסום, וזאת משהתובע אכן הורשע בביצוע עבירות מס ונידון למאסר. העניין הציבורי הרב שעוררה בזמנו הרשעתו בפלילים של התובע גם שולל את טענת התובע כי אדם סביר היה עשוי לפרש את הביטוי "מעלים מס" במנותק מהביטוי "עברייך מורשע" משל הוא מייחס לתובע עבריינות מס בהווה, וגם מלמד על העניין הציבורי בפרסום אמת זו במסגרת הביקורת על פרסומי הציבוריים של התובע ועל אחריותו להם בשל מעמדו הציבורי בקרב "עם ישראל אשר מכירים בו, מעריצים אותו" [סעיף 25 לכתב התביעה], וכל זאת שעה שפרסום התובע קרא כאמור גם להוקעת הזולת בגין מעשיו הפסולים [וראו פרסומיו במצג 2/נ, שהתובע לא חלק על משמעותם בעמ' 10 לתמליל חקירתו].

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 58269-12-23 פרץ נ' דרוקר

תיק חיצוני:

19. במכלול האמור הרי שגם בקריאה החותמת את המונולוג שאיחלה לתובע את מה שאיחלה, לא מצאתי רכיב עובדתי של לשון הרע.
20. כאמור בפרשת הרציקוביץ עובדת היות הפרסום הסאטירי חריף ובוטה יותר מהפרסום כנגדו כוון, באשר "מטבע הדברים, ביטויים אלה נעזרים בלשון ציורית, במוטיבים, בהגזמה ובעיוות המציאות עד כדי גיחוך", אינה שוללת את מהותו המוגנת [ראו סעיף 10 לעיל, וכן האמור בסעיף 17 לעיל ביחס לשימוש הנגדי המתון שעשה הנתבע בביטויי התובע עצמו].
21. שעה שהפרטים העובדתיים במונולוג אינם שנויים במחלוקת לא היה צורך בפנייה לתובע לשם קבלת תגובה [ראו ע"א 21451-10-25 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שמש ואח' (2026)].
22. במכלול האמור לעיל אני קובע כי אין המדובר ב"לשון הרע" כהגדרתה בחוק, וכי בכל הקשור לביטויים המצוטטים בסעיף 18 לעיל עומדת לנתבע גם הגנת האמת על פי החוק.
23. לעניין טענות התובע בסיכומיו לאחריות הנתבע מכוח סעיף 36 לפקודת הנזיקין הרי שלבד מכך שבניגוד לנטען בכתב התביעה לא הוכחו אותם "ביטולי הופעות" כתוצאה מהמונולוג, הלכה היא כי "יש לקרוא את הדברים על רקע תכלית החוק, שבא להגן על השם הטוב מתוכו עצמו, והרי אם נאמד אחרת אין לדבר סוף, פעם תהא זו פקודת הנזיקין (נוסח חדש), פעם חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979..." עמדתנו איפוא בבירור היא, כי אין מקום לתביעה שמחוק לגדרי חוק איסור לשון הרע, בנזיקין או עילה אחרת, מקום שהמחוקק נעל את שערי איסור לשון הרע" [ראו רע"א 7205-16 שוורץ נ' צולר (2017)].
24. בשים לב לתוצאה ובמכלול השיקולים היפים לכך בהתאם לתקנות ישלם התובע לנתבע שכ"ט עו"ד בסך כולל של 20,000 ₪, וזאת בתוך 30 ימים.

ניתן היום, א' אב תשפ"ו, 15 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

יאיר חסדיאל, שופט

